

Sygn. akt I CNP 120/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi W. K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w Poznaniu z dnia 26 września 2017 r., sygn. akt XII C 688/10 w pkt I, III i IV lit. a
i d,
w sprawie z powództwa A. spółki akcyjnej
w P.
przeciwko M. C, i W. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2022 r.

1. odrzuca skargę;

**2. zasądza od W. K. na rzecz Przedsiębiorstwa A. spółki
akcyjnej w P. kwotę 7 500 zł (siedem tysięcy pięćset złotych)
tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XII C 688/10 z powództwa A. spółki akcyjnej z siedzibą w P. przeciwko M. C. i W. K. o zapłatę (pkt I) zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 2 657 414,85 zł , (pkt II) w pozostałym zakresie powództwo oddalił, (pkt III) zobowiązał pozwanych do złożenia trzykrotnego oświadczenia w części

ogólnopolskiej dziennika G. na stronie 3 o treści wskazanej w wyroku; oraz (pkt IV lit. a-d) orzekł o kosztach procesu.

W dniu 12 lutego 2022 r. (data stempla pocztowego) W. K., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu, wydanego w dniu 26 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt XII C 688/10 w pkt I, III i IV lit a i d.

Powód w odpowiedzi na skargę z 31 marca 2022 r. wniósł o jej odrzucenie oraz o zasądzenie od skarżącego na rzecz uczestnika kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem podlegała odrzuceniu.

Jak stanowi art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Stosownie do § 3 przytoczonego przepisu sąd odrzuca skargę wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1, spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Na mocy art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd niższej instancji, niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1, jak również skargę z innych przyczyn niedopuszczalną.

Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu wydany w dniu 26 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt XII C 688/10 w pkt I, III i IV lit a i d, uprawomocnił się w stosunku do pozwanego W. K. z dniem 1 września 2019 r. Termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia upłynął dla skarżącego z dniem 1 września 2021 r. W takiej też sytuacji, uznać należało, iż wniesiona w przedmiotowej sprawie w dniu 12 lutego 2022 r. skarga złożona została po upływie przepisanej terminu, dlatego też jako spóźniona podlegała odrzuceniu, o czym Sąd Najwyższy orzekł w pkt 1 postanowienia na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania w pkt 2 postanowienia Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 8 w zw. z § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

I.n